

SPIŠAK (DRAMSKIH) LICA
- iz savremene ruske poezije -

Marina Andrianova

Zaspalo je leto potonulo
septembar oktobar
što dalje - hladnije

Volim kad mogu
da se viđam s nekim
neobavezno slobodno da brbljam
Ah, i da volim!
Pa ako on i ne voli
dosadilo mu
umorio se.

LETO U KOMAROVU

U Komarovu
kupali smo se u jezeru
voda topla
lokvanji
Nazad smo pored groblja prolazili
po buket odneli Ahmatovoj
stavili u tegle na ploči
Tu su nam prišli očitali za lokvanje
njih u Crvenu knjigu zaveli
a ovamo
nose naramcima

Možda su
prevarili za Crvenu knjigu

Spomenik
Nikolaju I
u centru Lenjingrada

Nepojmljivo!...

N. V. Gogolju

"... i svi pokreti njegove duše – bez strasti, spori i teški. Kao kod gmizavca."

A Gogolj sedi na skveriću
pored biblioteke
gvozden turoban
Nikolaj Vasiljevič

Celog života slikao
utopljenice s divnim rumenilom
mrtve duše živih

Čak ne to, već...

zaspí,
zatrpaju živog
Probudi se
samo da se uveri u pretpostavku

ceo život pored mrtvačnice

Srce se kikoće

...

Ivan Ahmatjev

Kad umrem
stupiću
u rajsku vojsku

Glavno je
pouzđani komandiri
naši ljudi